

Rakastan lehmiä. Olen lapsesta asti rakastanut niitä. Mielestäni ne ovat kauniita eläimiä, joilla on viisaat silmät ja hyvä sydän. En ole ikinä juurikaan ollut näiden eläinten kanssa tekemisissä, oikeastaan vaan kesäisin maalla pääsen niitä näkemään. Mutta silloin otan niistä paljon valokuvia, juttelen niille ja katselen niiden touhuja, kun ne laiduntavat ulkona. Minulle tulee rauhallinen ja hyvä olo lehmien lähellä. Jotkut pitävät minua outona tämän takia. Minä en pidä itseäni outona, jonkun lempieläin on koira ja minun on lehmä. Muistan lapsuudestani parhaan kaverini 10v. syntymäpäiväjuhlat, jotka olivat naamiasteemalla. Juhlissa oli meidän koko luokkamme ja kaikki olivat pukeutuneet erilaisiin asuihin. Paras kaverini oli pukeutunut Minni Hiireksi. Joku toinen oli pukeutunut prinsessaksi, joku oli pupuksi ja joku oli muistaakseni merirosvoksi. Minä olin tuona päivänä lehmä. Äitini kysyi minulta monta kertaa, että haluanko todella pukeutua lehmäksi, kun voisin olla päivän vaikka Lumikki tai Helinä-keiju. Mutta halusin ehdottomasti pukeutua lehmäksi. Joten äitini osti minulle eräästä Helsingin naamiaisliikkeestä haalarin, jossa oli musta-valkoinen lehmäkuosi. Kangas oli ihanan pehmeää ja siinä tupsullinen lehmän häntä. Asuun kuului myös panta, jossa oli lehmän korvat. Olin varmaan maailman onnellisin tyttö, kun poistuimme liikkeestä lehmäpuvun kanssa. Naamiaisissa pojat vähän ilkkuivat minun asuani, mutta en välittänyt pätäkääkään. Rakastin lehmäasuani ja viihdyin siinä todella hyvin. Minulla oli kivaa. Naamiaisten jälkeen minua alettiin sanomaan lehmäksi. Meidän luokkalaiset pojat aloittivat sen ja halusivat kai pilkata minua. Mutta minä en ottanut sitä pilkkana, vaan pidin tästä nimityksestä valtavasti. Pian koko luokka siis kutsui minua lehmäksi. Jos en väärin muista, niin joskus kai opettajammekin kutsui minua lehmä-nimellä. Ylä-asteelle siirtyessä tuo nimitys jäi pois, mutta jotkut lapsuuden ystäväni muistavat kutsua minua lehmäksi vielä tänä päivänäkin. Minulla on tuo naamiaisasu tallella kellarissani. Eikä naamiaisjuhlat olleet ensimmäinen ja viimeinen kerta, kun pukeuduin lehmäksi. Usein jos olin yksin kotona, vaeltelin ympäri kotiamme lehmäasussa. Asun pieneksi jäätyä, tiesin säästäväni sen loppuelämäni ajan. Nyt se on siististi viikattuna pahvilaattikossa häkkikellarissani. Asuntoani lehmät eri muodossa kyllä koristelevat. Minulla on paljon lehmämukeja, muutama lehmäpehmolelu sängylläni ja eteisessä pari lehmätaulua. Jotkut olen ostanut itse, jotkut olen saanut lahjaksi. Vaatekomerossani on myös muutama t-paita, jossa on lehmän kuva. Käytän niitä kotipaitoinani, jos en liiku ovesta ulos koko päivänä. Olen kirjailija, joten sellaisia päiviä minulla on viikon aikana paljon. Kirjoittelen lehmäkuviollinen t-paita päällä plus verkkarit jalassa, hiukset korkealla nutturalla ja kannettava sylissä. Lehmämuki täynnä haudutettua teetä vieressäni. Silloin saan uusia oivalluksia teksteihini. Nyt istun autossani matkalla maalle tervehtimään sukulaisiani ja lehmiä. Olen suonut itselleni viiden päivän loman ja aion nauttia siitä maalaismaisemissa. Kuinka rentouttavaa kohta antaa silmän levätä vihreillä nurmeilla, jossa lehmät laiduntavat. Tuntee kesän tuoksua ja kuunnella lintujen laulua ja lehmien ammunista. Katsella miten keväällä syntynyt vasikka tutustuu kaikkeen ympärillä olevaan. Kävellä kesämekko päällä niiden laitumen vierellä ja höpötellä niille kaikenlaista. Ottaa lehmistä kauniita valokuvia. Tehdä havaintoja, kuinka ne käyttäytyvät laiduntaessaan. Nautin siitä hyvin paljon. Pian saan taas olla lehmien seurassa.